

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De duodecim stultitiis indiscreti feruoris. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

aliorum, & maxime in congregatione. Bern. de talibus: Hi sunt
 uiratis diuiores, inimici pacis. Casus etiã vnus talium mul-
 tos exterrere & tepefcere facit à desiderio proficiendi. Et cui⁹ ex-
 plum debuit alios attrahere, facit eos formidare aulteritarem
 religionis, vt adimpleatur illud Pſal. Poſuiſti firmamentũ eius
 formidinem. Videtur etiã ſequi ex feruore indiſcreto quãdã
 idololatria. Vnde Bern. Scelus eſt idololatria nõ acquieſcere,
 & quaſi peccatum ariolandi nolle obedire. Et ſubdit: Eant nunc
 qui ſe faciunt religioſiores aliis, qui nõ ſunt ſicut ceteri homi-
 num: ecce pagani & idololatra ſunt. Et 1. Reg. 15. dicit Samuel,
 q̄ peccatum ariolandi eſt repugnare, & quaſi ſcelus idolola-
 tria nolle acquieſcere. Sequitur etiã ex indiſcreto feruore quã-
 doque rapina. Iudicium enim quod debet eſſe apud patre ſpiri-
 tualem, vlturpant ſibi tales perſonæ, & id cui renũtiauerunt, ite-
 rum ſua autoritate reaſſumunt. Vnde Bern. Qui veſtri curam
 ſemel nobis cõmiſiſtis, quid ruruſum de vobis vos intromittitis?
 Et vt breuiter dicam, Non habet calidus hoſtis efficacius ma-
 chinamentum ad tollendam de corde dilectionem, quã ſi
 efficeſſe poſſit vt in ea incaute, & non cum ratione ambuletur,
 ſicut dicit beatus Bernardus.

De duodecim ſtultitiis indiſcreti feruoris. C A P. III.

Tertio poſſunt valere ad dereſtationẽ huius vitij ſtultitiæ
 quæ oĩtẽduntur in his eſſe qui laborãt hoc vitio, quæ ſunt
 duodecim. ¶ Prima eſt, q̄ ipſi contra ordinem eccleſiæ crucem
 lumini præferunt, vel potius ſine lumine ferunt. Ordinatum eſt
 in eccleſia q̄ lumen cruci præferatur, ad ſignificandum q̄ lumẽ
 ſapientiæ cruci pœnitentiæ præferendum eſt. Vnde legitur in
 ſine Prou. de ſapiente muliere, q̄ ipſa operata eſt conſilio ma-
 nuum ſuarum. Manus ſunt quæ non ſolum habent cognitionẽ,
 ſed etiam operationem bonam, quorum conſilio præcipuẽ ac-
 quiſcendum eſt. Ex hoc verò q̄ tales crucem pœnitentiæ ſine
 lumine conſilij ferunt, accidit frequenter, q̄ ipſi innocentem
 crucifigunt qui latronem crucifigere debuerunt, ſcilicet nouũ
 hominem, qui debuerunt crucifigere veterem. Vetus homo in-
 telligitur ex peccatis compoſitus, velut ex membris. Vnde ad
 Col. 2. Mortificate membra veſtra quæ ſunt ſuper terram, &c.
 Homo nouus intelligitur compoſitus ex virtutibus, velut ex
 membris. Nouus ergo tunc crucifigitur, quando per nimiam
 afflictionem abſtinentiæ virtutes operari non poſſunt. ¶ Secun-
 da ſtultitiã eſt, q̄ ipſi aſſumunt arma nimis ponderoſa, quæ pō-
 dere ſuo eos deiciunt, & quæ debuerunt eos ab hoſte prote-

gere, potius eos capi ab hoste faciunt, non attendentes quod fecit Dauid, 1. Reg. 17. qui Saul nimis ponderosa arma deposuit, quibus depositis Goliath deuicit. Sic aliqui deuicerent d'abolum cum mediocritate ieiuniorum & vigiliarum, qui cum nimietate per iram vel impatiētiā deuincuntur. ¶ Tercia est, quod quum ipsi habeant equū valde impetuolum, non curant tamen frānum imponere ei, sed solum calcaribus sunt contenti, quum tamen coniter frānum non minus necessarium esse equo, quā calcaria. Non minus periculosum est alicui inter hostes esse sine frāno, quā sine calcaribus. Bern. Bonæ vol. nati nō semper credendum est, sed frānanda & regenda est maxime in incipiente. Iac. 3. Frāna in eq. orū ora mittimus ad consentiendum nobis, &c. ¶ Quarta est, quod cum infirmitas quæ est ex calida causa periculosior sit, quā illa quæ est ex frigida: ipsi tamen se sanos omnino putant, licet ex calida causa infirmentur. Acedia enim velut infirmitas est ex causa frigida. Vnde tepiditas vocatur. Indiscretus verò feruor, est velut infirmitas ex calida causa: ideo periculosior esse videtur. ¶ Quinta est, quod cum ipsi habeant dominū dicitissimū & liberalissimū, credunt tamen placere se si seruientes illius adeo fame affligant, quod impotentes fiant ad seruiendū ei, quū tamē sciant hoc non placere hominibus pauperibus atq; auaris etiam de iumentis suis. Nullus enim vult iumentum suū tantum ieiunet quod ei seruire nō possit. ¶ Sexta est, quod quū magis periculosum sit nauem esse nimis onerata quā vacuam: ipsi tamen nō curant cauere nauis suæ a periculo nimis oneris. Homo in mundo isto est velut nauis in medio mari. Vnde facta est quasi nauis inuitoris. Hoc dicitur de sapiente muliere, Prou. ca. vlt. Imminet autē huic naui duplex periculus scilicet submersionis ex nimio onere, & euerisionis per fluctuationum ex vacuitate. Sed tales periculo submersionis non curant subuenire. ¶ Septima est, quod ipsi iudicant cibum esse subtrahendum filiis Dei, qui digni essent cibari auro & argento, & potari balsamo: iuxta illud Bern. Da mihi alterum Timothei & ego eum si vis cibo auro, & potu balsamo. Ad cumulum huius stultitiæ facit hoc, quod ipsi vidēt tot filios diaboli qui omnia bona sunt indigni, ita largē bona domini sui expēdere. ¶ Octaua est, quod quum ipsi velint multum Deo seruire: ita tamen volunt et seruire, quod nō possint ei diu seruire Sapiēs: Quid stultius, quam quod libet facias, curare ut diu facere nō possis? Nona est, quod quum equis suis suberabunt auenam, volunt facere maiorem dietam tam male proportionantes quā asino debentur, scilicet

scilicet cibaria, virgam & onus. Virgam & onus duplicat, cibaria autem dimidiant: de his habetur Eccles. 33. Cibaria virga & onus asino, &c. ¶ Decima est, q̄ ipsi se perfectos nō aestimant, nisi magistrum iuam Christum excedant, cum scriptū sit Luc. 6. Perfectus omnis erit si sit sicut magister eius. Constat cuilibet fideli Christum perfectissimum fuisse, & tamen comedeat & bibebat mediocriter. ¶ Undecima est, q̄ ipsi credunt se ipsos esse sanctos nō posse, nisi prius fuerint homicidæ. Si ille qui auferret victum alicui quo victurus esset per annū homicida reputaretur: Quantum magis ille qui nimis ieiuniis & afflictionibus efficit vt decem annis citius moriatur quam esset moriturus? ¶ Duodecima stultitia est, q̄ quum ipsi alius boni sint, & caueāt à nocimento omnium: tamen sibi ipsi mali sunt & immiseri-cordes. Sed qui sibi nequam, cui bonus? Eccles. 14.

De malis que faciunt delicata cibaria.

CAP. IIIII.

Sciendum est, q̄ in cibis qui sumuntur valde timenda est delectabilitas, quia frequenter nimis sumitur de cibis delectabilibus. Præterea, cōsolatio in cibis delectabilibus, quādoq; prohibet hominem à diuina cōsolatione. Secundum Bern. Nimis delicata est diuina cōsolatio, quæ non datur admittētibz alienam. Sed si quis in cibos quos sumit in quātitate & in ardore caueat, & creatori de creaturis quas sumit gratias agat, non solū absq; peccato, sed etiā meritorie potest sumere de cibis illis quantum necesse est ad sustentationem corporis sui. Deus enim creauit cibos ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, 1. ad Timot. 3. Et vt breuiter dicam, sic debemus habere corpus sicut ægrum comedentem, cui multum volenti inutilia sunt neganda, vtilia verò etiam nolenti sunt ingerenda.

De condescensione patrum spiritualium circa fratres. CAP. V.

ET notandū q̄ sicut apud religiosos viros præcipue oportet nouitios cauere ab indiffereto feruore: sic oportet patres spirituales cōdescendere fratribz quandoque. Vnde legitur de beato Antonio, q̄ quidam venator vidit eum gaudere cū fratribz suis, & displicuit ei. Cui Antonius volēs ostendere, quòd quandoq; oporteret eum condescendere fratribz, ait: Pone sagittam in arcu, & trahere. Et fecit sic. Et rursus dixit, Trahe. Et traxit. Et rursus, Trahe, dixit, Et respōdit sagittarius: Si supra mensuram traxero, frāgetur arcus. Et respondit Antonius: Ita est de opere Dei, si supra mensuram tendimus, fratres deficiunt. Expediit ergo aliquādo laxare rigorem. Simile est de chordis citharæ, quæ si parum tendantur, raucè sonant: si nimium, rumpuntur.